

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Βροχή και ἰλύς, αἰθρία παροδική, βορρᾶς παγετώδης, οὐρανὸς μολυβδόχρους, νιφάδες χιόνος εἰς τὰ βουνά, ἐπίμονον καὶ λεπτὸν χιονόνερο εἰς τὴν πόλιν— ἰδοὺ φέτος τ' ἀθηναϊκὰ Χριστούγεννα. Τὰ χάρτινα φανοστόλιστα παραβάκια τῶν παιδίων, τὰ ὅποια τὴν παρμονὴν περιήρχοντο τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα καὶ ἔψαλλαν τὰ Χριστούγεννα, ἐβρέχοντο καὶ κατεστρέφοντο—οἱ δὲ καταλασπωμένοι ὄμιλοι ἐβλασφήμουν περίξ των καὶ ἐγέλω· ἀλλὰ τὰ παθήματά των συνέτεινον νὰ τους δέχωνται μετὰ περισσοτέρας συμπαθείας καὶ νὰ μοῖθουν προθύμως μὲ πεντάλεπτα τὴν παράφωνον καὶ παταγώδη συναυλίαν των. Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν ὑπὸ τὸ αἰματόχροον φῶς τῶν ἐκ ρυτίνης πυρῶν αἱ κατάβροχοι ὁδοὶ ἀνέλαμπον ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, ἀργὰ δέ, ὅταν διελύθησαν τὰ ὑετοφόρα νέφη καὶ ἀνεφάνη μὲ διπλασίαν ἀνταύγειαν ἡ σελήνη, οἱ ἄνθρωποι κουκουλωμένοι μὲ τὰ βαρέα των ἐπανωφόρια, ἐπέστρεφον ἐκ τῶν φιλοξένων οἰκιῶν, ὅπου διήλθον τὴν ἐσπέραν φλυαροῦντες ἢ χαρτοπαίζοντες.

Ἡ κίνησις εἰς τὰ καταστήματα φέτος ὀλίγη, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν μεγάλη ὡς πάντοτε καὶ ἀκμαία. Μὲ ὄλην τὴν οἰκονομικὴν, ἢ ὅπως θέλουσιν ἄλλοι, τὴν νομισματικὴν κρίσιν, μὲ ὄλην τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν, δὲν ὑπῆρξεν οἰκογενειάρχης, ὁ ὅποιος οὕτως ἢ ἄλλως, νὰ μὴ ἐξοικονόμησε τὰναγκαῖα διὰ νὰ φέρῃ τὴν κλάσθον τοῦ ὀψοκομιστοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του πλήρη καὶ νὰ παραθέσῃ τὴν ἐπομένῃ πλουσίαν ὅσῳ τὸ δυνατὸν τὴν τράπεζάν του,—τὸ μόνον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, διαφέρει ἀπὸ τὰς ἄλλας τοῦ χρόνου.

Ἐπιπλέον οἱ νεώτεροι Ἕλληνας εἶνε ἐφευρετικώτατοι εἰς τὸν τρόπον ἐκδικήσεως, δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν εὐγλωττῶς τελευταῖα τινὰ γεγονότα, τὰ ὅποια ἀνέγραψαν τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ ἐφημερίδες. Οὕτως ὑπῆρξεν παντοπωλείου, ἵνα ἐκδικηθῇ τὸν κύριόν του, ἐπιπλήξαντα αὐτόν, ἔρριψεν εἰς τὰ βαρέλια τοῦ ρητινίτου ἀκαθάρτους ὕλας, αἱ ὅποια κατέστρεψαν τὸν οἶνον καὶ πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν ζημίαν ἐπροξένησαν εἰς τὸν παντοπώλην· ἄλλος δὲ τις ὑπάλληλος μεταξουργοῦ, μνησικακῶν κατ' αὐτοῦ δι' ἀγνώστους λόγους, ἔρριψεν ἐπ' ἀρκετῆς ποσότητος μεταξῆς οὐσίας ἐπιπλαβεῖς, αἱ ὅποια τὴν κατέστησαν ἄχρηστον. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον ἐξ ὅλων εἶνε τὸ ἀγγελεθὲν ἐκ τινος ἐπαρχίας, ὅπου εἰς τὰς νομάς τῆς ὑπὸ χεῖρὸς ἀγνώστων κακοποιῶν, τίς οἶδεν ὅποιον ἐκδικῆσιν πνεόντων, ἐσπάρησαν οὐσίαι δηλητηριώδεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες ἀθῶων προβάτων ἀπέθανον, ἕως οὗ ἠγνοήθη ὑπὸ τῶν ποιμένων τὸ πρᾶγμα καὶ κατηγγέλοθ' εἰς τὴν ἀρχήν, «ἐπιληφθεῖσαν ἀνακρίσεων, πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων» κατὰ τὴν στερεότυπον φράσιν τὴν παρ' ἡμῖν συνοδεύουσιν τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐγκλημάτων.

Ἐν τῷ β' ἀστυνομικῷ τμήματι διεδραματίσθη ἐσχάτως κωμικωτάτη σκηνή. Παράφρων τις κρατούμενος ἐν αὐτῷ, ἐκβιάσας τὴν θύραν τῆς φυλακῆς του, ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀστυνόμου κ. Βαλσαμάκη καὶ περιβληθεὶς στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ, τὴν ὅποιαν εὗρεν ἐκεῖ, ἐκάθησε πρὸ τοῦ γραφείου μετὰ πολλῆς σοβαρότητος καὶ βαθέως ἀπησυχολημένος. Οἱ κλητῆρες διήρχοντο βαδίζοντες ἀκροποδητεῖ ἵνα μὴ ταράξωσι τὸν ὑποτιθέμενον Ἀστυνόμον. Τὸ τοιοῦτο διήρκεσε περὶ τὴν ὥραν, ὅταν εἷς κλητῆρ λαθῶν ἀνάγκην τοῦ ἀστυνόμου, τὸν πλησιάζει εὐσεβάστως καὶ χαιρετίζων :

— Κύριε Ἀστυνόμῃ !

— Γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ ! κραυγάζει ἀνεγειρόμενος ὁ τρελός.

Μὲ ὄλην τὴν ἐκπληξιν ὁ κλητῆρ δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ καὶ ἐπικαλεσθεὶς τὴν συνδρομὴν τῶν συναδέλφων του, συνέλαβε τὸν περιεργον τρελὸν καὶ τὸν ἐπανέκλεισεν εἰς τὸ κρατητήριον.

Σεμνή, ἀπέριττος, ἀθόρυβος, ἀλλ' εἰς ἄκρον ἐπιβάλλουσα καὶ συγκινητικὴ, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, ἐορτὴ ἐτελεῖτο ἐν ταῖς φυλακαῖς Συγγροῦ, τὴν προπαρεληθοῦσαν Κυριακὴν. Οἱ ἀνήθοι κατάδικοι, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὑρίσταντο τὰς ἐξετάσεις των. Ἡ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος κυρία Κεχαγιά, ἀπήγγειλε τὸν ἐναρκτήριο, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῶν ἐξετάσεων, κατὰ τὰς ὁποίας εὐστοχώταται ὑπῆρξαν αἱ ἀπαντήσεις τῶν μαθητῶν, μαρτυροῦσαι καὶ τῶν διδασκάντων τὸν ζῆλον καὶ ἐκείνων τὴν μετάνοιαν, ὁ κ. Ἰπουργὸς ἔκαμε σύντομον ἀλλ' εὐγλωττοτάτην προσφώνησιν, ἐξάρας τὴν κοινωνικὴν σημασίαν τοῦ φιλανθρώπου ἔργου τῶν κυριῶν καὶ ἀπευθύνας λόγους εὐμενεῖς πρὸς τοὺς μικροὺς καταδικούς, πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπέμνησεν ἐν τέλει καὶ ὑπέδειξε τὴν προνομίαν τῆς βασιλικῆς χάριτος ὡς ἐπικειμένην ἀμοιβὴν τῶν πόνων των καὶ τῆς μεταμελείας των. «Ὅσῳ ἄδικον καὶ ἂν εὐρίσκη τις τὸ νὰ δοκιμάζωσι τόσας εὐτυχίας καὶ ἀνακουφίσεως στιγμὰς οἱ κακοῦργοι καὶ νὰ τυγχάνωσι θερμῆς προστασίας, καθ' ὃν χρόνον τόσα ἄλλα παιδιὰ τίμια καὶ καλὰ καταταρνανοῦνται ἐν τῇ ἀθλίᾳ των ἐλευθερίᾳ, δὲν εἴμπορεῖ ἐξ ἄλλου νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Συμπούλου, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ τοιαυτὴ πρὸς τοὺς μικροὺς καταδικούς συμπεριφορὰ εἶνε εὐεργετικωτάτη διὰ τὴν κοινωνίαν μας, αὐτὴ κυρίως μέλλουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑποτροπὴν καὶ νὰναστείλῃ τὴν ἐγκληματικότητά.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνήθων καταδικῶν φίλος, — περὶ τῆς ἀξιοπιστίας ὁμοῦς τοῦ ὁποίου, ὅταν μάλιστα εὐφυσολογῇ, δὲν ἐγγυώμεθα—μᾶς ἀνεκοίνωσε τὸν ἐπόμενον διάλογον :

Ὁ κ α θ η γ η τ ῆ ς τ ῶ ν ἰ ε ρ ῶ ν : Διατὶ ὁ Ἄνδρᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης ὀνομάζονται πρωτόκλητοι ;

Ὁ μ α θ η τ ῆ ς : Διότι τὰ εἰς α ς καὶ η ς ἀρσενικὰ εἶνε τῆς πρώτης κλίσεως.

Καὶ ἐν ἄλλο νόστιμον ἐπίκαιρον : Ἐπαρχιακὴ τις ἐφημερίς περιγράφουσα τὴν τελευταίαν τρικυμίαν τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου, καθ' ἣν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἔφθαναν μέχρι τῶν παραλίων οἰκιῶν τῶν Καλαμῶν, προσέθετεν ὅτι ἐκινδύνευσαν νὰ νασαγήσουσιν τὰ Τελωνεῖον καὶ ὅλαι αἱ οἰκίαι τῆς προκουμίας.